

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Šimíčka a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Miluše Doškové v právní věci žalobce **CK Karavan, spol. s r. o.**, se sídlem Jablonec nad Nisou, Komenského 545/14, zastoupen JUDr. Miroslavou Fialovou, advokátkou se sídlem Liberec, Jánská 864/4, proti žalovanému **Finančnímu ředitelství v Ústí nad Labem**, se sídlem Ústí nad Labem, Velká Hradební č. 61, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 13. 2. 2009, č. j. 59 Ca 82/2008 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 4. 4. 2008, č. j. 2201/08-1500-506118, žalovaný zamítl podle ustanovení § 50 odst. 6 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu v Liberci ze dne 25. 10. 2007, č. j. 219874/07/192913/1804, kterým bylo, podle ustanovení § 27 daňového řádu, zastaveno řízení o žalobcem podaném dodatečném daňovém přiznáním k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2001.

Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce u Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci žalobou, který ji rozsudkem ze dne 13. 2. 2009, č. j. 59 Ca 82/2008 - 28, zamítl. Proti rozsudku krajského soudu brojil žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížností podanou prostřednictvím své právní zástupkyně, v níž namítá kasační důvody podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), kasační stížnost však nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), ačkoliv byl v rozsudku náležitě poučen o délce lhůty k podání kasační stížnosti i o počátku jejího běhu.

Z obsahu soudního spisu vyplynulo, že stěžovatel byl v době vydání rozsudku krajského soudu zastoupen daňovým poradcem J. K., se sídlem L., D. 855/4, a to na základě plné moci ze dne 24. 4. 2008. Napadený rozsudek krajského soudu byl daňovému poradci doručován do vlastních rukou na adresu uvedeného sídla. Adresát nebyl zastížen, proto byla zásilka dne 24. 2. 2009 uložena a adresátu byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Z doručení vyplývá, že si daňový poradce zásilku vyzvedl dne 10. 3. 2009. Dále ze spisu plyne, že pro účely kasačního řízení si stěžovatel zvolil advokátku, kterou svým právním zastupováním pověřil plnou mocí ze dne 23. 3. 2009. Kasační stížnost byla advokátkou podána jménem stěžovatele osobně, na podatelně Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočce Liberec dne 24. 3. 2009.

Podle ustanovení § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, proti němuž směřuje. Podle věty třetí citovaného ustanovení zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Podle ustanovení § 42 odst. 2 s. ř. s. má-li účastník na řízení zástupce, doručuje se pouze zástupci. Pouze má-li účastník na řízení něco osobně vykonat, doručuje se i jemu.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení.

Podle ustanovení § 48d občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) se při doručování písemnosti určené fyzické osobě, kterou si účastník zvolil svým zástupcem, která je oprávněna vykonávat specializované právní poradenství podle zvláštních právních předpisů a řízení se týká oboru činnosti v nich uvedených (např. daňový poradce) a která není advokátem, notářem, soudním exekutorem nebo patentovým zástupcem, prostřednictvím doručujícího orgánu, se postupuje podle ustanovení § 46 o. s. ř.

Podle ustanovení § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a 4 o. s. ř. nebyla-li fyzická osoba zastížena na adrese svého bytu či místa, kde se zdržuje (§ 46 odst. 1 o. s. ř.), doručující orgán písemnost, která jí má být doručena do vlastních rukou, uloží. O uložení se zanechá adresátovi v místě doručování výzva, aby si písemnost vyzvedl. Nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Nejvyšší správní soud z doručení ověřil, že pokus doručujícího orgánu o doručení písemnosti zástupci stěžovatele byl učiněn dne 24. 2. 2009 a vzhledem k tomu, že nebyl v místě doručení zastížen, byla téhož dne písemnost uložena u držitele poštovní licence. Fikce doručení tak nastala v pátek 6. 3. 2009, a to uplynutím desetidenní úložní doby, jejíž poslední den se považuje za den doručení, i když se stěžovatel o tomto uložení nedozvěděl.

V daném případě byl tedy, ve smyslu ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s., dnem určujícím počátek běhu dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti pátek 6. 3. 2009. Na tomto závěru nic nemění ani skutečnost, že předmětná zásilka (napadený rozsudek krajského soudu) byla zástupcem stěžovatele fakticky převzata až dne 10. 3. 2009. Konec dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti připadl na den, který se svým pojmenováním shodoval s dnem určujícím počátek běhu lhůty, tedy na pátek 20. 3. 2009 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Tento

den byl posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti, tj. pro její předání soudu nebo zaslání prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předání orgánu, který má povinnost ji doručit. Kasační stížnost však byla osobně podána na podatelnu krajského soudu advokátkou stěžovatele až dne 24. 3. 2009.

Nejvyšší správní soud při svém rozhodování zohlednil i právní názor vyslovený Ústavním soudem v nálezu ze dne 30. 4. 2009, sp. zn. III. ÚS 2637/08 (dostupný z <http://nalus.usoud.cz>), podle něhož je „s ohledem na specifickou právní úpravu ve správním soudnictví (...) třeba do budoucna na Nejvyšší správní soud apelovat, aby při odmítání kasační stížnosti pro její opožděnost byl pečlivý a obezřetný a aby posuzoval, zda účastník řízení měl v konkrétním případě reálnou možnost předvídat hrozbu odmítnutí kasační stížnosti pro opožděnost a podle toho již v kasační stížnosti argumentovat, resp. navrhnout důkazy.“ Tento apel Ústavního soudu směřuje především na problematiku náhradního doručování fyzickým osobám, což je i posuzovaný případ. Z konkrétních okolností případu, jak jsou popsány shora, je však zřejmé, že stěžovatel byl v řízení o žalobě zastoupen daňovým poradcem, který měl mít znalost o podmínkách doručování v rámci soudního řízení a měl tedy i poučit svého klienta o počátku běhu lhůty k podání kasační stížnosti (i přes pozdní převzetí zásilky daňovým poradcem průběh lhůt stále umožňoval včasné podání kasační stížnosti). V řízení o kasační stížnosti pak byl stěžovatel zastoupen advokátkou, která měla být adekvátně bdělá a při převzetí zastoupení měla z údajů na zásilce seznat, který den bude považován za den doručení; nelze však současně přehlédnout, že ji stěžovatel pověřil svým právním zastupováním až plnou mocí ze dne 23. 3. 2009, tj. již po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 24. července 2009

JUDr. Vojtěch Šimíček
předseda senátu